



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně:

Městská část Praha 22, IČO 00240915
sídlem Nové náměstí 1250/10, 104 00 Praha 10
zastoupená advokátem Mgr. Ing. arch. Markem Dolejšem
sídlem Václavské náměstí 828/23, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

Magistrát hl. m. Prahy, IČO 00064581
sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1

za účasti

osoby zúčastněné na řízení: **Vivus RD Uhřetěves, s.r.o.**, IČO 65416368
sídlem Budějovická 64/5, Michle, 140 00 Praha 4
zastoupená advokátem JUDr. Janem Marečkem
sídlem Na Švihance 1476/1, 120 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2020, č. j. MGMP 335737/2020

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno územní rozhodnutí o umístění stavby vydané odborem výstavby Úřadu městské části Praha 22 (dále jen „stavební úřad“) dne 12. 2. 2019, č. j. P22 1436/2019 OV 04 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byla k žádosti společnosti Vivus RD Uhřetěves s.r.o. (dále jen „žadatel“ nebo „osoba zúčastněná na řízení“) ze dne 2. 8. 2018 umístěna stavba označená jako „Obytný soubor U Zeleného stromu“ na pozemcích parc. č. 572/8, 572/14, 572/21, 572/23, 1900/23, 1900/24, 1900/25, 1900/29, 1900/60, 1900/64, 1900/66, 1900/91, 1900/248 v k. ú. Uhřetěves.

II. Žaloba

3. Žalobkyně v žalobě uplatnila námitky procesního charakteru, když namítala, že žalovaný upřel žalobkyni právo na řádné a zákonné projednání jejího odvolání, neboť se nevypořádal s jejími odvolacími námitkami proti prvostupňovému rozhodnutí a napadené rozhodnutí tak považovala za nepřezkoumatelné.
4. Žalobkyně následně upřesnila, jaké její odvolací námitky považuje za nevypořádané.
5. Jako *první žalobní námitku* žalobkyně uvedla, že se žalovaný (ale ani stavební úřad) ve svých rozhodnutích nevypořádal s otázkou vsakování srážkových vod ve smyslu § 38 odst. 1 nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (Pražské stavební předpisy, dále jen „PSP“), podle něhož je hospodaření se srážkovými vodami nutné řešit přednostně vsakováním, které je navíc na předmětných pozemcích dle žalobkyně možné, když už jsou na nich mj. umístovány vsakovací stavby. Skutečnost, že vsakování může být na předmětných pozemcích náročné, není dle žalobkyně důvod jej nerealizovat. Dle žalobkyně nejsou navrhované akumulární nádrže na předmětných pozemcích vhodné. Hospodaření se srážkovými vodami není možné řešit až ve stavebním řízení, jak argumentoval stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí, když k umístování vsakovacích objektů dochází už v územním řízení. S ohledem na neustále se snižující úroveň podzemních vod na území obce žalobkyně, dlouhotrvající sucha a realizace nových podzemních staveb žalobkyně považuje ochranu stavu podzemních vod obce za veřejný zájem, který v čase nabývá na vážnosti a intenzitě. Žalobkyně tento zájem v územním řízení uplatnila jako obec souladu s § 89 odst. 4 stavebního zákona v námitce č. 7. Stavební úřad řešení vsakování v prvostupňovém rozhodnutí nijak nezdůvodnil, žalobkyně svůj nespohlas uplatnil av odvolání v rámci námitky č. 7 – Nedostatečná informace o vsakování srážkových vod.
6. K uvedenému žalobkyně namítla, že žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze citoval z průvodní a technické zprávy a uvedl, že v *průběhu odvolacího řízení osoba zúčastněná na řízení doplnila „Inženýrskogeologický průzkum pro plánovanou výstavbu komplexu bytových domů v Praze 10 - Uhřetěvesi“ ze dne 25. 2. 2008 a „Inženýrskogeologický průzkum, posouzení podmínek vsakování srážkových vod pro stavbu Obytný soubor U Zeleného stromu Praha 22 - Uhřetěves“ ze dne 5. 11. 2018 (dále jen „průzkumy“), které mají z hydrogeologického hlediska prokazovat, že geologické poměry v řešeném území nejsou vhodné pro přímé vsakování zachycených srážkových vod do horninového prostředí*. Žalobkyně však byla před podáním

žaloby nahlédnout do spisu a průzkumy v něm nenalezla. Ve spise bylo založeno pouze *oznámení o provádění průzkumných prací*. Žalobkyni bylo při nahlížení i přítomnou referentkou sděleno, že průzkumy do spisu založeny nebyly. Dle žalobkyně se jedná o vadu řízení, která má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí je navíc nepřezkoumatelné, neboť ze spisu nelze zjistit obsah průzkumů.

7. Žalobkyně považuje za nepodložené tvrzení žalovaného v napadeném rozhodnutí ve vztahu k § 38 PSP že *„v daném případě nejsou geologické poměry v řešeném území vhodné pro přímé vsakování srážkových vod do horninového prostředí...“*. Dle žalobkyně není zřejmé, z čeho toto tvrzení žalovaného vychází. Žalovaný na jedné straně dle žalobkyně v napadeném rozhodnutí uvedl, že ve vztahu k vsakování považuje *zdůvodnění stavebního úřadu za dostatečné, přesvědčivé a věcně správné*, a na druhé straně v napadeném rozhodnutí uvedl, že průzkumy *byly doplněny až v průběhu odvolacího řízení*. Pokud tedy osoba zúčastněná na řízení doplnila průzkumy až v průběhu odvolacího řízení, nemohly být průzkumy stavebnímu úřadu známy už v prvostupňovém řízení, a prvostupňové rozhodnutí tedy ve vztahu k vsakování nemohlo být *dostatečné, přesvědčivé a věcně správné*. Napadené rozhodnutí je tedy vnitřně rozporné a nepřezkoumatelné. Žalobkyně shrnula, že vsakování na předmětných pozemcích možné je a že nic nesvědčí o opaku.
8. V druhé žalobní námitce žalobkyně vytýkala, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s její odvolací námitkou nesouhlasu k vypořádání námítky č. 3 v územním řízení, která se týkala *vyloučení z účastenství v územním řízení některých vlastníků pozemků nebo staveb, které bezprostředně sousedí s pozemky vyjmenovanými mezi pozemky dotčenými územním záměrem*. Stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že okruh účastníků stanovil dle § 85 stavebního zákona a že *„z judikatury soudů k této problematice (k problematice sousedních staveb a sousedních pozemků, pozn. žalobkyně) vyplývá, že se nemusí jednat o přímo sousedící pozemek a zároveň je na posouzení stavebního úřadu, zda pozemek, který s pozemkem záměru přímo hraničí, může být přímo dotčen“*. Stavební úřad následně uzavřel, že konkrétně pozemek parc. č. 565 v k. ú. Úhřetěves *není umístěním stavby přímo dotčen*.
9. Žalobkyně již v odvolání namítla, že v předmětném územním řízení jako obec uplatňuje námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce podle § 89 odst. 4 stavebního zákona, a proto požadovala po stavebním úřadu, aby jako s účastníky řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona jednal se všemi vlastníky pozemků a staveb na území obce, které sousedí s pozemky dotčenými projednávaným záměrem. Žalobkyně uvedla, že takovým vlastníkem pozemků je také ona sama – mj. pozemků přímo mezujících s pozemky, na kterých se umísťuje záměr: (1) parc. č. 1900/248 mezující s pozemky parc. č. 572/8, 1900/60, 1900/66, 1900/91, (2) parc. č. 2275/22 a (3) parc. č. 2275/29 oba mezující s pozemkem parc. č. 1900/91. Jestliže žalovaný také konstatoval, že podmínkou účastenství je mimo vlastnického práva ještě *skutečnost, že vlastnická či jiná věcná práva k těmto pozemkům mohou být projednávaným záměrem přímo dotčena*, dle žalobkyně *tato argumentace žalovaného představuje pouze vyložení ustanovení o účastenství a nejedná se o aplikaci těchto pravidel na odvolací námitku žalobkyně*. Žalobkyně formulovala svou odvolací námitku jednak z pozice vlastníka konkrétních pozemků, jehož vlastnické právo je (resp. může být) přímo dotčeno územním rozhodnutím, neboť se jedná o mezující pozemky, a jednak z pozice obce uplatňující námitku k ochraně zájmů obce a občanů. V prvním případě žalobkyně označila konkrétní pozemky, ke kterým vykonává práva vlastníka. Žalobkyní označené mezující pozemky, ke kterým vykonává práva vlastníka (jakož i další mezující pozemky na území obce), mají být v souladu s § 92 odst. 3

stavebního zákona označeny v územním rozhodnutí tak, aby tímto způsobem byli identifikováni účastníci řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Žalovaný se měl s touto námitkou žalobkyně vypořádat.

10. Žalobkyně dále upozornila, že stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí pouze stručně uvedl, že „z judikatury soudů k této problematice vyplývá, že se nemusí jednat o přímo sousedící pozemek a zároveň je na posouzení stavebního úřadu, zda pozemek, který s pozemkem záměru přímo hraničí, může být přímo dotčen“, aniž by tuto judikaturu specifikoval. S konkrétním závěrem stavebního úřadu navíc žalobkyně v odvolání také nesouhlasila a popsala, proč se jedná o nesprávný postup v územním řízení, jehož následkem je, že žalobkyně (a mj. i další občané obce) nejsou označeni jako účastníci řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, a tím dochází k zamezení ochrany jejich vlastnických práv. Žalovaný k těmto námitkám žalobkyně vůbec nepřihlédl a nevypořádal se s nimi. Nález Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99, který citovala žalobkyně v odvolání a který stavební úřad (resp. i žalovaný) nesprávně interpretoval, svou podstatou směřuje právě ke zvýšení ochrany vlastnických práv sousedních nemovitostí. Stavební úřad tento nález Ústavního soudu interpretoval nesprávně tak, že vylučuje i přímo mezující pozemky a navíc bez toho, aniž by podrobně zjistil, kteří z vlastníků sousedních pozemků nebo staveb na nich mohou být rozhodnutím přímo dotčeni. Žalovaný tento nedostatek v napadeném rozhodnutí nezhojil a konkrétními pozemky, které žalobkyně uvedla a k nimž vykonává práva vlastníka, se vůbec nezabýval. K tomu žalobkyně poukázala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 17/2013-25, dle něhož vymezení okruhu účastníků řízení vyžaduje *komplexní posouzení situace v území a zohlednění nejrozličnějších vlivů, neboť v úvahu přichází u vlastníků sousedních staveb a pozemků dotčení nejrozličnějšího druhu*. Stavební úřad ani žalovaný takto nepostupovali. K výše uvedenému nálezu Ústavního soudu žalobkyně dále uvedla, že v *extenzivní judikatuře při vymezení vlastníků sousedních nemovitostí Ústavní soud dále pokračoval nálezem ze dne 7. 4. 2005, sp. zn. ÚS 609/04, kterým zrušil rozsudek Nejvyššího správního soudu, dle něhož lze s přihlédnutím k okolnostem konkrétního případu vyloučit účastenství mezujícího souseda s tím, že záměr se jeho práv přímo nedotýká. Podle tohoto nálezu Ústavního soudu lze shrnout, že „mezující“ sousedé budou účastníky územního řízení vždy; vzdálenější sousedé mohou být účastníky s přihlédnutím k okolnostem konkrétního případu*. Uvedený nález Ústavního soudu společně s komentářem dle žalobkyně ukazují, že stavební úřad, resp. žalovaný postupovali při stanovení okruhu účastníků v rozporu se zákonem a judikaturou, v důsledku čehož žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nezákonné.
11. Vzhledem k výše uvedenému žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Současně požádala soud o přiznání odkladného účinku žalobě.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že se v napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi odvolacími důvody žalobkyně a skutečnost, že rozhodl v rozporu se subjektivním očekáváním žalobkyně, nemůže způsobovat nepřezkoumatelnost rozhodnutí.
13. K *první žalobní námitce* nedostatečně řešené likvidace dešťových vod žalovaný uvedl, že se problematikou vsakování dešťových vod v napadeném rozhodnutí zabýval a bylo dle něj prokázáno, že navržené řešení je v souladu s požadavky § 38 PSP, neboť geologické poměry v řešeném území nejsou vhodné pro přímé vsakování zachycených srážkových

vod do horninového prostředí, a proto byly u jednotlivých domů navrženy akumulární objekty. Dešťové vody ze střechy bytového domu, z vjezdové rampy bytového domu, z komunikací a z chodníků budou retenovány do přilehlého vsakovacího průlehu. Tento průleh je pro případ překročení množství srážek uvažovaných pro výpočet retence opatřen bezpečnostním přepadem do koncové šachty kanalizace. Odtok do kanalizace je tedy navržen pouze jako bezpečnostní opatření pro případ zcela mimořádného množství srážek. Dešťové vody ze střechy každého rodinného domu budou řešeny retencí a vsakem na vlastním pozemku. Nelze se tedy přiklonit k tvrzení žalobkyně, že dešťové vody budou standardně odváděny do kanalizace. V průběhu odvolacího řízení navíc osoba zúčastněná na řízení do spisu doplnila průzkumy, které dle žalovaného prokazují, že geologické poměry v řešeném území nejsou vhodné pro přímé vsakování zachycených srážkových vod do horninového prostředí. Žalovaný tyto doklady použil pro vypořádání odvolacích důvodů, které nebyly uplatněny jako námitky účastníka řízení v prvostupňovém řízení. O doplnění uvedených dokladů žalovaný informoval účastníky řízení, kdy jim zároveň dal možnost se s těmito doklady seznámit a vyjádřit se k nim, na což žalobkyně nereagovala.

14. K *druhé žalobní námitce*, týkající se vyloučení některých vlastníků pozemků nebo staveb z účastenství v územním řízení žalovaný uvedl, že se problematikou stanovení okruhu účastníků řízení podrobně zabýval. Pod pojmem sousední pozemek ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona se rozumí nejen pozemek, který má společnou hranici s pozemky projednávaného záměru (tzv. mezující pozemek), ale i pozemek, který společnou hranici nemá. Podmínkou účastenství podle uvedeného ustanovení však není jen vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním pozemkům, ale rovněž také musí nastat druhá skutečnost, a to že vlastnická či jiná věcná práva k těmto pozemkům mohou být projednávaným záměrem přímo dotčena. Ne každému vlastníku tzv. mezujícího pozemku tedy náleží postavení účastníka řízení. Požadavek žalobkyně, aby účastníky územního řízení byli automaticky všichni vlastníci sousedních pozemků, nemá dle žalovaného zákonnou oporu.
15. Žalovaný rovněž namítl, že žalobkyně uvedla konkrétní pozemky, které nebyly, cit: „*označeny v územním rozhodnutí tak, aby tímto způsobem byli identifikováni účastníci řízení*“, a dovodila, že vlastníci těchto „neoznačených“ pozemků byli vyloučeni z okruhu účastníků řízení. Žalobkyní uváděné (údajně opomenuté) pozemky jsou ve vlastnictví obce Hlavního města Prahy a svěřenou správu nemovitostí ve vlastnictví obce k nim vykonává žalobkyně. S oběma uvedenými subjekty bylo v územním řízení jednáno jako s účastníky řízení.
16. K námitce doručování písemností veřejnou vyhláškou žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 4. 2019, č. j. 52 A 96/2018, dle něhož třebaže určitý konkrétní subjekt vymezený daným pozemkem či stavbou není výslovně uveden v rozhodnutí, nelze se dovolávat nedoručení takové písemnosti tomuto subjektu, který se cítil být v dané věci účastníkem. Pouhá absence identifikace subjektu jako účastníka řízení při doručování písemností veřejnou vyhláškou neznamená, že by s tímto subjektem, pokud by mu svědčilo postavení účastníka řízení, nebylo jednáno jako s účastníkem řízení. Na základě uvedeného rozsudku žalovaný konstatoval, že i kdyby nebyly některé dotčené sousední pozemky v prvostupňovém rozhodnutí výslovně uvedeny, bylo třeba všechny písemnosti, které byly v řízení doručovány veřejnou vyhláškou, považovat za doručené i vlastníkům těchto pozemků. Nelze se tedy dle žalovaného přiklonit k tvrzení žalobkyně,

že vlastníci dotčených sousedních pozemků, které nejsou označeny v prvostupňovém rozhodnutí, byli vyloučeni z účastenství v tomto územním řízení.

17. Žalovaný k druhé žalobní námitce dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2013, č. j. 1 Afs 12/2013-30, dle něhož „Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu a navazující řízení o kasační stížnosti nejsou koncipovány jako *actio popularis*. Žalobce, resp. stěžovatel, je oprávněn se dovolávat pouze nezákonnosti, která nastala v jeho právní sféře. Není oprávněn osobovat si námitky vyplývající z práv třetích osob.“
18. Na základě shora uvedeného žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

19. Společnost Vivus RD Uhřetěves, která je žadatelem o územní rozhodnutí, uplatnila v řízení před městským soudem práva osoby zúčastněné na řízení. Ve svém vyjádření k žalobě nepovažovala žalobní námitky za důvodné.
20. K první žalobní námitce týkající se srážkových vod osoba zúčastněná na řízení uvedla, že tvrzení žalobkyně týkající se poklesu podzemních vod na území obce a zvyšování intenzity sucha na území obce je nepodložené. Z dokumentace pro vydání územního rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že voda nebude z řešeného území standardně odváděna. Vzhledem ke geologickým poměrům nejsou v daném území podmínky pro přímé vsakování srážkových vod, a proto byly ke zneškodňování srážkových vod navrženy akumulární objekty. Problematiku hospodaření se srážkovými vodami řeší též podmínka č. 4 prvostupňového rozhodnutí. Odvodnění střech rodinných domků bude řešeno do plastové retenční nádrže umístěné na zahradě každého rodinného domu. Tato voda bude využívána na zalévání zahrady a zůstane na pozemku. Pro případ mimořádné silné srážky bude součástí nádrže bezpečnostní přepad do šterkového drénu umístěného na zahradě. Tato voda rovněž zůstane na pozemku. Plochy předzahrádek rodinných domů budou odvodněny do příčného žlabu umístěného před rodinnými domy. Žádná srážková voda z této plochy tedy nebude odváděna a zůstane na pozemku. Veškeré srážkové vody budou svedeny do průlehu, který je umístěn při chodníku ulice Oty Bubeníčka. Jako u každého retenčního objektu je navržen bezpečnostní přepad pro případ mimořádných srážek zaústěný do kanalizace. Veškeré plochy stavby budou tedy z hlediska srážkových vod řešeny vodohospodářsky odpovědně a nebude moci dojít k odvodu srážkových vod z pozemku. Odtok do kanalizace je navržen jako bezpečnostní opatření pro případ mimořádného množství srážek, které se uvažuje jednou za deset let. Uvedené akumulární objekty a přípojky jsou vyznačeny v koordinačním výkresu. Realizace systému odvádění srážkových vod dále podléhá stavebnímu povolení.
21. K druhé žalobní námitce stran opomenutí některých vlastníků sousedních staveb osoba zúčastněná na řízení uvedla, že žalobkyně byla účastníkem řízení na základě § 18 odst. 1 písm. h) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, a její procesní práva tedy nebyla zkrácena.
22. Na základě uvedeného osoba zúčastněná na řízení navrhla, aby soud žalobu zamítl.

V. Jednání před soudem

23. Při jednání před soudem zástupce žalobkyně nesouhlasil s tím, že v řízení byly dodrženy Pražské stavební předpisy, jejichž smyslem je ochrana podzemních vod a zachování zeleně. Při jednání předložil další vyjádření žalobkyně ze dne 18.5.2022 jako repliku na vyjádření žalovaného k žalobě ze dne 1.6.2020. Pro krátkost doby doručení podání soudu bylo toto další vyjádření žalobkyně předáno při ústním jednání k seznámení zástupcům žalované a osoby zúčastněné na řízení. Nicméně zástupce žalobkyně poukázal na to, že jde o stejné důvody jako v žalobě, jen jde o určitou specifikaci těchto důvodů. Citoval podmínky výroku rozhodnutí a odůvodnění z rozhodnutí správního orgánu 1. stupně, jak je řešena likvidace srážkových vod, a namítal, že bylo postupováno v rozporu s ust. § 38 Pražských stavebních předpisů, které stanoví princip pořadí nakládání se srážkovými vodami, přednostně vsakováním a až poté zadržováním a odváděním vod. Žalobkyně má za to, že zadržovací nádoby a retenční nádrže nejsou vsakovacími objekty. V rozhodnutích nejsou uvedeny skutečnosti, že v daném území není vsakování prokazatelně nemožné. Správní orgán nedal vypracovat konkrétní hydrogeologický posudek, který by stanovil parametry vsaku na celém pozemku. Vsakovací objekty by měly být umístěny již v územním řízení, nikoliv ve stavebním řízení. Městská část zastupuje zájmy obce a toto postavení již nemá ve stavebním řízení. Stanovisko vodoprávního řízení neposuzuje soulad s Pražskými stavebními předpisy.
24. Zástupkyně žalovaného poukázala na to, že otázka srážkových vod byla řešena v souladu s právními předpisy a odkázala na vyjádření k žalobě.
25. Zástupce osoby zúčastněné na řízení uvedl, že přijaté technické řešení je z vodohospodářského hlediska nastandardní a tvrzení žalobkyně, že vody budou odváděny z území, nemá oporu v podkladech řízení. V technické zprávě bylo vycházeno z rešerží a ze znalosti poměrů v území z jiných projektů již z r. 2008, kdy vsakování v území bylo shledáno obtížným. Zástupce osoby zúčastněné na řízení vyslovil stanovisko k tomu, co připouští § 38 Pražských stavebních předpisů jako likvidaci srážkových vod. Akumulace a zadržování nejsou vyloučeny, to paradoxně v současné době podtrhuje znění § 5 odst. 3 zákona o vodách, které upřednostňuje akumulaci a její využití zadržování a teprve poté vsakování. V situaci, kdy je to nemožné, pak tvrzení, že voda je odváděna z území, nemá opodstatnění, vše je svedeno do průlehu nebo do akumulčních nádrží a vodoteče, řešení bylo odsouhlaseno všemi dotčenými složkami a úřady a není důkaz, že by toto řešení nebylo přijatelné. Z hlediska obecného projekt vyhovuje Pražským stavebním předpisům, protože ze 3 možností umožňuje variantu druhou, kterou také umožňuje vodní zákon a hydrogeologickým průzkumem z r. 2018 bylo prokázáno, že vsakování je obtížné. Zástupce dále poukázal na paralyzování a dlouhodobé prodlužování projektu, který již mohl sloužit bytovým potřebám v souladu s územním plánem.
26. Zástupce žalobkyně poté oponoval tomu, že by žalobkyně paralyzovala záměr, na tom není zájem, zájem je, aby hospodaření s vodami probíhalo podle právních předpisů, pokud stavební úřad neprokázal, že není možné vsakování, pak nelze postupovat podle písm b) Pražských stavebních předpisů.
27. Soud při jednání před soudem neprovedl dokazování listinami navrženými k důkazu v podané žalobě, neboť jsou součástí spisu, z něhož soud při přezkumu zákonnosti rozhodnutí vychází. Důkaz navrženým výsledkem pracovnice stavebního úřadu soud neprovedl z důvodu irelevance případně vypovídající skutečnosti, když svědkyně se měla vyjadřovat ke stavu spisu v době, kdy do něj zástupce žalobkyně nahlížel před podáním žaloby.

VI. Posouzení věci soudem

28. Městský soud v Praze nejprve usnesením ze dne 27. 5. 2020, č. j. 9 A 50/2020-70, žalobě přiznal odkladný účinek, vycházející z rozsahu stavby, předmětu sporu, týkajícího se zájmů obce a jejího postavení toliko v územním řízení, právní úpravy dle § 94 odst. 5 stavebního zákona, závažnosti tvrzení žalobkyně o hrozící újmě ve stádiu počátku soudního řízení.

29. Městský soud následně přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, dle § 65 a násl. s. ř. s., v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

30. Soud zjistil ze spisu následující podstatné skutečnosti pro rozhodnutí ve věci.

a) Řízení před stavebním úřadem

31. V řízení před stavebním úřadem, a to uváděno toliko v rozsahu žalobních bodů uplatňovaných v žalobě (vsakování srážkových vod a okruh účastníků územního řízení) byl skutkový stav následující :

32. Oznámení o zahájení územního řízení ve věci, v němž byla stanovena lhůta 15 dnů ode dne doručení oznámení, do kdy mohou účastníci řízení uplatnit námitky k řízení, bylo stavebním úřadem vydáno dne 27. 9. 2018. Oznámení obsahovalo poučení ve smyslu § 89 odst. 1 stavebního zákona. Toto oznámení bylo vypraveno dne 2. 10. 2018 a bylo doručeno žalobkyni dne 3. 10. 2018. Posledním dnem lhůty pro uplatnění námitek byl tedy čtvrtek 18. 10. 2018.

33. Oznámením ze dne 19.11.2018 byla žalobkyně vyrozuměna o doplnění žádosti o územní rozhodnutí o dokumentaci k formě a charakteru parkování (doplnění žádosti žalobkyně ze dne 2.1.2018) s možností vyjádřit se ve lhůtě 10 dnů k doplněné dokumentaci.

34. Stavebnímu úřadu byly námitky žalobkyně ze dne 29.11.2018 doručeny dne 30. 11. 2018. V námitkách žalobkyně uvedla mj. námitku nedostatečné informace o vsakování srážkových vod, která v následujícím znění : *„Na základě § 38 odst. 3 PSP je nutné vyřešit vsakování srážkových vod. Veškeré srážkové vody mají být vsakovány na pozemku investora. Z důvodu odpovědného nakládání se srážkovou vodou je nezbytné řešit vsakovací nádrže i u rodinných domů v předkládaném záměru. Konkrétní způsob vsakování musí být součástí předkládané dokumentace.“*

35. Dále v námitkách ze dne 29. 11. 2018 žalobkyně uvedla mj. námitku vyloučení některých vlastníků pozemků nebo staveb, které bezprostředně sousedí s kterýmkoli pozemkem, který je vyjmenován mezi pozemky dotčenými záměrem, v následujícím znění: *„Žádáme o prověření, zda stavební úřad správně stanovil účastníky řízení. Existuje podezření, že majitelé některých pozemků, se kterými přímo sousedí pozemky vyjmenované v záměru, byli kráceni na svých právech coby účastníci řízení. Nesprávně stanovený výčet účastníků řízení může být důvodem pro soudní napadení rozhodnutí.“*

36. V prvostupňovém rozhodnutí stavební úřad vypořádal námitky žalobkyně uplatněné jí dne 30.11.2018 takto :

37. K *námítce* týkající se nedostatečného informování o vsakování srážkových vod (námitka označená jako č. 7) stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že řešení vsakování

srážkových vod je součástí projektové dokumentace a je popsáno v bodě 4. výroku prvostupňového rozhodnutí. Podmínky zajištění vsakování jsou dále ošetřeny podmínkami vodoprávního úřadu a správce povodí v 18. a 26. výroku prvostupňového rozhodnutí. Podrobnější podklady prokazující splnění podmínek budou předloženy v dokumentaci k povolení stavby.

38. Z odkazovaných bodů výroku prvostupňového rozhodnutí vyplývá :

39. V bodě 4 prvostupňového rozhodnutí je stanovena podmínka , že odvodnění střechy bytového domu bude provedeno povrchově svedením srážkových vod monolitickým žlabem východně od bytového domu, do průlehu rozměrů 22 x 5,9 m hl. 0,9 m, kde budou srážkové vody zadržovány. Do průlehu budou výtlačným potrubím z PVC DN 100 délky 3,8 m rovněž čerpány srážkové vody z litinového odvodnění před vjezdem do 1.PP, čerpací stanice bude osazena u rampy bytového domu. Průleh bude opatřen bezpečnostním přepadem – přípojka z PVC DN 200 délky 4,6 m bude napojena do prodloužené stávající kanalizace pro odvod srážkových vod v ulici Oty Bubeníčka, kterou jsou srážkové vody odváděny do Říčanského potoka. Prodloužení kanalizace bude DN 300 v délce 3,2 m.

40. Odvodnění srážkových vod ze střech rodinných domů bude vnitřním svodem do akumulacních nádrží na zahradách s havarijním přepadem do šterkových drenů, umístěných v min. vzdálenostech 4,5 m od hranice s pozemkem č.parc. 572/1, 0,6 m od hranice s pozemkem č.parc. 572/22, 1 m od hranice s pozemkem č.parc. 572/3, 1 m od hranice s pozemkem č.parc. 572/4, 1,3 m od hranice s pozemkem č.parc. 572/19 a 3,7 m od hranice s pozemkem č.parc. 573, v k.ú. Uhřetěves.

41. V bodě 18 výroku prvostupňového rozhodnutí je podmínka převzatá ze stanoviska vodoprávního úřadu, OV ÚMČ Praha 22 č.j. P22 5322/2018 OV 05 ze dne 18.6.2018 tak, že stavebník dodrží následující:

- Likvidace srážkových vod bude řešena v souladu s § 5 odst. 3 zákona č. 254/2001 Sb. o vodách, ve znění pozdějších předpisů. Za výpočet množství srážkových vod zodpovídá oprávněný projektant.

- Odpadní vody vypouštěné do splaškové kanalizace pro veřejnou potřebu budou svým složením splňovat limity dané platným Kanalizačním řádem kanalizace pro veřejnou potřebu na území hlavního města Prahy v povodí Pobočné čistírny odpadních vod Uhřetěves - Dubeč (dále jen PČOV Uhřetěves - Dubeč).

- Případný drtič kuchyňského odpadu nesmí být instalován na kanalizačním potrubí odvádějícím odpadní vody do kanalizační přípojky a přes kanalizační stoku na PČOV Uhřetěves – Dubeč

- Zpevněné plochy a chodníky budou provedeny a vyspádovány tak, aby z nich byl možný přerok srážkových vod do okolní zeleně, kde budou zasakovány.

- Zeleň, zejména zeleň v blízkosti zpevněných ploch, bude provedena tak, aby plochy zůstaly bezodtoké a celá srážka zůstala na této ploše (miskovité snížení terénu), aby při dešti nestékala na chodníky a na cizí pozemky (zem uložit níže), a to v souladu s metodikou Ministerstva zemědělství k problematice sucha ze dne 19.6.2017.

- V případě nutnosti čerpání podzemní vody ze stavební jámy za účelem snižování její hladiny, požádá stavebník vodoprávní úřad o vydání povolení k nakládání s podzemními

vodami dle § 8 odst. 1 písm. b) bodu 3 a 5 vodního zákona. Podkladem pro vydání jmenovaného rozhodnutí je vyjádření osoby s odbornou způsobilostí.

- Bude-li nutno přečerpávat vody ze stavební jámy, budou tyto předčištěny v usazovací jímce dostatečně kapacitní a s dostatečnou dobou zdržení sedimentujících částic.

- Staveniště bude zabezpečeno tak, aby srážkové vody z jeho prostoru nevnikaly do ulice Oty Bubeníčka a na sousední pozemky.

42. V bodě 26 výroku prvostupňového rozhodnutí je podmínka převzatá ze stanoviska Povodí Vltavy s.p. zn. 31118/2018-263 ze dne 14.6.2018 a zn. 42081/2017-263 ze dne 1.8.2017: č.j. P22 1436/2019 OV 04, že stavebník dodrží tyto podmínky :

- Likvidací srážkových vod nesmí dojít k podmáčení okolních pozemků a objektů. Dno zasakovacího tělesa bude ukončeno 1 m nad HPV. Zasakováním nesmí být ovlivněny hydrogeologické poměry na okolních pozemcích (tj. nesmí dojít k negativnímu ovlivnění případných vodních zdrojů). Do zasakovacího zařízení budou svedeny pouze srážkové vody.

- Garáže nebudou odvodněny do kanalizace a v prostorách nebudou prováděny bez odpovídajícího zajištění žádné činnosti, které by mohly způsobit kontaminaci podzemních vod závadnými látkami. Znečištěné vody vyveze odborná firma k likvidaci.

43. K *druhé žalobní námitce* týkající se vyloučení některých vlastníků pozemků nebo staveb bezprostředně sousedících s pozemky dotčenými záměrem, kdy podle žalobkyně mezi sousedními pozemky není vyjmenován pozemek č. parc. 565 v k. ú. Uhřetěves, stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že okruh účastníků řízení byl stanoven dle § 85 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“). Dle judikatury se nemusí jednat o přímo sousedící pozemek a je na posouzení stavebního úřadu, zda pozemek může být přímo dotčen. Vzhledem ke skutečnosti, že hranice tohoto pozemku je od nejbližšího umístěvaného domu 37 m a hranice řešeného území 25 m, stavební úřad usoudil, že tento pozemek není umístěním stavby přímo dotčen. Tato skutečnost ovšem neomezuje vlastníka pozemku, aby se za účastníka řízení přihlásil. Kromě toho tato práva nemůže uplatňovat žalobkyně, ale pouze vlastník pozemku. S ohledem na velký počet účastníků řízení bylo těmto osobám dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona doručováno veřejnou vyhláškou.

b) Řízení před žalovaným v odvolacím řízení

44. V řízení před žalovaným, a to opětovně uváděno toliko k rozsahu žalobních bodů uplatňovaných v žalobě (vsakování srážkových vod a okruh účastníků územního řízení) byl skutkový stav doplněn předložením dokumentace žalobkyně , a to :

- Inženýrskogeologického průzkumu pro plánovanou výstavbu komplexu bytových domů v Praze 10 – Uhřetěves ze dne 25.2.2008, z jehož bodu 4. „Posouzení možnosti likvidace a srážkových vod“, který se zabývá „Výpočtem předpokládaného množství srážkových vod“ (bod 4.1) a „Výpočtem parametrů vsaku srážkových vod“ (bod 4.2) vyplývá, že geologické poměry v oblasti nejsou vhodné pro přímé vsakování zaschycených srážkových vod do horninového prostředí, a návrh akumulace –vsakovacích objektů.

- Inženýrskogeologického průzkumu, posouzení podmínek vsakování srážkových vod pro stavbu Obytný soubor u Zeleného stromu Praha 22 – Uhřetěves ze dne 5.11.2018, tj. přímo pro předmětný projekt, který ověřuje a vyhodnocuje vsakovací poměry v území

tak, že místní podmínky jsou pro návrh vsakovacích systémů v zájmovém území značně nepříznivé, což je způsobeno omezenými filtračními parametry v celé ploše zájmového území. V závěru se doporučuje zvažovat i jiné možnosti likvidace srážkových vod než vsakováním, tj. případné zachytávání části vod akumulací jímky a jejich další využití na pozemcích (jak v objektech, tak při zálivce venkovních zelených ploch) a ověření možnosti zpožděného odpouštění nespotřebovaných vod do kanalizačního systému (bod 5.).

45. Žalobkyně byla následně přípisem ze dne 10.11.2019 vyrozuměna o svém právu vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí ve lhůtě do 10 dnů od doručení tohoto vyrozumění s konkrétním označením doplněné dokumentace, kterou žalobkyně v odvolacím řízení doplnila do spisu. Dle spisu bylo žalobkyni vyrozumění doručeno dne 12.12.2019, žalobkyně svého práva nevyužila.
46. Ve spisu je dále založen záznam o nahlížení do spisu zástupce žalobkyně ze dne 6.4.2020, pořízený až po vydání napadeného rozhodnutí (dne 24.2.2020) s přiloženou plnou mocí pro právního zástupce žalobkyně ze dne 23.3. 2020 s tím, že zástupci bylo umožněno pořizování fotodokumentace.

c) Napadené rozhodnutí

47. K námitkám uplatněným žalobkyní dne 30.11.2019 v řízení před stavebním úřadem, kterých se týká rozsah žalobního tvrzení, lze shledat v napadeném rozhodnutí následující argumentaci.
48. Žalovaný uvedl, že námitky žalobkyně doručené stavebnímu úřadu dne 30. 11. 2018 byly včasné pouze v té části, v níž se týkaly doplnění dokumentace k územnímu řízení oznámené účastníkům dne 19. 11. 2018 (dokumentace dopravní situace – poznámka soudu), ve zbytku byly opožděné, neboť lhůta k námitkám byla stanovena oznámením o zahájení řízení vypravovaným dne 2. 10. 2018 na 15 dní ode dne doručení tohoto oznámení. Žalovaný se však i přes koncentrační zásadu v napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami žalobkyně.
49. *K námitce týkající se požadavku na řešení likvidace srážkových vod vsakem na vlastním pozemku investora, jak stanoví § 38 odst. 1 Pražských stavebních předpisů* s tím, že řešení musí být součástí dokumentace územního řízení (DUR), žalovaný uvedl, že řešení likvidace srážkových vod je popsáno v DUR a rovněž v podmínce č. 4 pro umístění stavby. Dále žalovaný uvedl, že požadavky vodoprávního úřadu a správce povodí, týkající se likvidace srážkových vod, byly zahrnuty do podmínek pro umístění stavby. Žalovaný označil zdůvodnění stavebního úřadu za dostatečné, přesvědčivé a věcně správné. Hospodaření se srážkovými vodami je v DUR popsáno v Průvodní zprávě a v technických zprávách. Z uvedených částí DUR vyplývá, že dešťové vody budou retenovány do přilehlého vsakovacího průlehu. Pro případ překročení množství srážek uvažovaných pro výpočet retence je průleh opatřen bezpečnostním přepadem do koncové šachty kanalizace. Dešťové vody ze střechy každého rodinného domu budou řešeny retencí a vsakem na vlastním pozemku, tj. budou svedeny do prostoru zahrady za domem, kde budou akumulovány či vsakovány. V průběhu odvolacího řízení osoba zúčastněná na řízení doplnila průzkumy, které prokazují, že geologické poměry v řešeném území nejsou vhodné pro přímé vsakování zachycených srážkových vod. Z tohoto důvodu je dle žalovaného vhodné zachycenou srážkovou vodu svést do akumulace vsakovacích objektů u jednotlivých domů. Z hlediska *ust. § 38 odst. 1 Pražských stavebních předpisů* žalovaný uvedl, není-li vsakování technicky možné, je předepsáno zadržování a regulované odvádění

a citované ustanovení při dodržení předepsané priority předpokládá možnost kombinovat jednotlivá řešení. Protože v daném případě nejsou geologické poměry v řešeném území vhodné pro přímé vsakování srážkových vod, bylo navrženo srážkovou vodu svést do akumulacně vsakovacích objektů u jednotlivých domů. *K námitce žalobkyně, že hospodaření se srážkovými vodami nemá být řešeno až v návazném stavebním řízení a už v územním řízení má být jasné, jaké umísťované objekty mají mít rozměry a kde mají být umístěny, žalovaný uvedl, že umístění a rozměry vsakovacích zařízení jsou zachyceny ve výkresové části DUR.* K projednávanému záměru vydal závazné stanovisko vodoprávní úřad a správce povodí a stavební úřad převzal podmínky těchto stanovisek do výroku prvostupňového rozhodnutí (viz podmínka č. 18 a č. 26). Podmínky budou předmětem navazujícího stavebního řízení.

50. *K námitce týkající se vyloučení některých vlastníků pozemků nebo staveb bezprostředně sousedících s pozemky vyjmenovanými mezi pozemky dotčenými záměrem, tj. že za účastníky řízení by měli být považováni vlastníci všech pozemků nebo staveb přímo sousedících s jakýmkoliv pozemkem dotčeným záměrem, žalovaný uvedl, že považuje zdůvodnění stavebního úřadu za dostatečné, přesvědčivé a věcně správné. Podle žalovaného podmínkou účastenství podle uvedeného ustanovení není pouze vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním pozemkům, ale také to, že vlastnická či jiná věcná práva k těmto pozemkům mohou být projednávaným záměrem přímo dotčena. Ne každému vlastníku mezujícího pozemku náleží postavení účastníka řízení. Žalovaný se ztotožnil s žalobkyní v tom, že účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona se v oznámení o zahájení řízení a v dalších úkonech v řízení doručovaných veřejnou vyhláškou identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem záměru. Podle judikatury se však tyto písemnosti považují za doručené vlastníku pozemku i v případě, že parcelní číslo jeho pozemku v takové písemnosti uvedeno není. Žalovaný tedy námitku označil za nedůvodnou.*

d) Posouzení žalobních námitek městským soudem

51. Při posouzení, zda v rozsahu žalobních tvrzení bylo napadené rozhodnutí vydáno v souladu se zákonem či nikoliv, bylo nejprve zapotřebí vymežit, jaké má v územním řízení žalobkyně postavení.
52. Postavení žalobkyně jako obce v územním řízení je dvojitá a odvíjí se od dvou právních titulů.
53. Podle § 85 odst. 1 písm. b) stavebního zákona je obec účastníkem řízení z titulu území obce, na němž má být realizován územní záměr bez ohledu na jakékoliv její dotčení na jejích věcných právech. V tomto postavení obec vždy uplatňuje v územním řízení námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce dle § 89 odst. 4 stavebního zákona.
54. Podle § 89 odst. 4 stavebního zákona obec uplatňuje v územním řízení námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. Osoba, která může být účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) a b), může uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým může být její právo přímo dotčeno. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může v územním řízení uplatňovat námitky, pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se

podle zvláštního právního předpisu zabývá. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.

55. Podle § 89 odst. 4 stavebního zákona žalobkyně tedy hájí zájmy územní samosprávné jednotky, tj. svého území a potřeby svých občanů ve smyslu ochrany veřejného zájmu (§ 2 odst. 2 zák. o obcích), nikoliv práva jednotlivých občanů vztahujících se k jejich konkrétním právům. Výkonem samostatné působnosti obce je péče o vytváření *podmínek* pro uspokojování potřeb občanů (§ 35 odst. 2 zák. o obcích). Z titulu postavení žalobkyně jako účastníka řízení podle § 85 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 89 odst. 4 stavebního zákona oprávněnými námitkami žalobkyně v tomto územním řízení mohly být toliko námitky vyvozujiící se z hmotných práv žalobkyně, které jsou směřovány do ochrany zájmů obce, nikoliv do ochrany práv a zájmů soukromých jednotlivých občanů obce, kteří mají vlastní postavení v řízení jako účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) a b) stavebního zákona, pokud se sami k ochraně svých věcných práv přihlásí na základě vyvěšeného a veřejně vyhlášeného řízení o záměru, jako účastníci řízení. To se v daném případě u některých fyzických osob jako účastníků řízení stalo a stavební úřad se s jejich účastenstvím vypořádal usneseními, kterým rozhodoval o jejich účastenství v územním řízení a která jsou založena ve správním spise.
56. Podle § 85 odst. 1 písm. a) stavebního zákona účastníci územního řízení jsou vlastníci pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě.
57. Podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno.
58. Jak vyplývá ze správního spisu, z prvostupňového rozhodnutí a ostatně i z podané žaloby žalobkyni svědčilo v územním řízení rovněž postavení účastníka řízení, a to z titulu osoby, jejíž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním pozemkům nebo stavbám na nich mohlo být rozhodnutím přímo dotčeno. I z tohoto titulu bylo se žalobkyní jednáno, žalobkyně byla účastnicí územního řízení a týkala se jí tedy oprávnění jako ostatních účastníků řízení v obdobném postavení včetně námitek proti územnímu záměru.
59. V tomto směru však žalobkyně v námitkách ze dne 29.11.2018 nebrojila proti postupu stavebního úřadu, jímž by stavební úřad upřel žalobkyni její procesní práva odvíjející se od práv věcných, ale namítala vyloučení jiných vlastníků pozemků nebo staveb, které bezprostředně sousedí a kterýmkoliv pozemkem, který je vyjmenován mezi pozemky dotčenými záměrem, čímž procesně hájila účastenství v řízení jiných soukromých vlastníků, jímž však svědčí jejich vlastní, samostatná procesní oprávnění dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona přihlásit se za účastníky řízení. To jim bylo umožněno veřejnou vyhláškou ze dne 27.9.2018, kterou bylo všem v obci oznámeno zahájení řízení o územním záměru na konkrétních pozemcích označených v oznámení o zahájení územního řízení a bylo jen na vlastnících práv mezujících či jiných sousedních pozemků, zda své účastenství v řízení uplatní či nikoliv.
60. Uvedené dvojí postavení obce, které se odvíjí toliko od jejich hmotných práv jako osoby, která hájí veřejné (nikoliv soukromé zájmy) svých občanů (§ 89 odst. 4) a své zájmy jako vlastníka pozemků, které mohou být dotčeny územním záměrem (§ 85 odst. 2 písm. b)) tak determinují nejen relevanci námitek uplatněných v územním řízení, ale i posouzení jejich včasnosti z hlediska koncentrační zásady stanovené v § 89 odst. 1 stavebního zákona.

61. Koncentrační zásada je upravena v ust. § 89 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého závazná stanoviska, která mohou dotčené orgány uplatňovat podle § 4 odst. 4, a námitky účastníků řízení a připomínky veřejnosti musí být uplatněny nejpozději při ústním jednání, případně při veřejném ústním jednání, při kterém musí být nejpozději uplatněny také připomínky veřejnosti; jinak se k nim nepřihlíží. Jestliže dojde k upuštění od ústního jednání, musí být závazná stanoviska dotčených orgánů podle § 4 odst. 4 a námitky účastníků řízení a připomínky veřejnosti uplatněny ve stanovené lhůtě; jinak se k nim nepřihlíží.
62. Protože žalobkyně měla možnost vyjádřit se k oznámení o zahájení územního řízení ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení, soud shledal, že jí byl poskytnut dostatečný prostor k ochraně jejích práv. Skutečnost, že žalobkyně této možnosti využila podáním námitek o více než měsíc po lhůtě k jejich uplatnění, nelze klást k tíži správních orgánů. Žalobkyně podala některé námitky v územním řízení zjevně opožděně a dle § 89 odst. 1 stavebního zákona se k nim tedy nepřihlíží. Rozvíjela-li žalobkyně své původní stručné námitky dále v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, nemohla již jejich původní opožděnost zhojit. Nad rámec uvedeného soud konstatuje, že žalobkyně byla od začátku označena za účastníka územního řízení a bylo jí doručováno. Žalobkyně v územním řízení a i v žalobě ovšem namítala že mělo být nesprávně doručováno některým obyvatelům její obce. V tomto však soud přisvědčil argumentu žalovaného odkazujícího na judikaturu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2013, č. j. 1 Afs 12/2013-30, dle něhož *„Žalobce, resp. stěžovatel, je oprávněn se dovolávat pouze nezákonnosti, která nastala v jeho právní sféře. Není oprávněn osobovat si námitky vyplývající z práv třetích osob.“* Žalobkyně tak nemohla uplatňovat námitky, týkající se práv třetích osob.
63. Soud přisvědčuje žalovanému v posouzení opožděnosti a irelevance těch námitek, které byly žalobkyní v námitkách ze dne 29.11.2018 uplatněny k vymezení okruhu účastníků řízení – jiných osob, jejichž práva a případné dotčení těchto práv může v případě předmětného záměru vyplývat z jejich věcného práva k sousedním pozemkům či stavbám. V tomto případě žalobkyně nevznášela námitky hmotněprávního charakteru, které by se týkaly jejích práv jako obce či vlastníka nemovitostí, ale toliko procesního charakteru hájící účastenství jiných osob v řízení.
64. Správní soudy již ustáleně judikují, že rozsah oprávněných námitek účastníka je dán postupem či rozhodnutím správního orgánu, které se projeví v jeho právní sféře a dotýká se jeho procesních práv, které se, až na zákonné výjimky, odvíjejí od jeho práv hmotných. Z hlediska ústavní zásady, že každý si střeží svá práva, proto v tomto řízení nemohly jako opožděné - po lhůtě stanovené v oznámení o zahájení řízení a nad rámec koncentrační zásady - a rovněž jako relevantní obstát námitky, jenž žalobkyně uplatnila nad rámec svého postavení ve vztahu k jiným účastníkům, než je ona sama a mimo rámce ochrany veřejných zájmů daných zákonem o obcích.
65. Za námitky nepřekračující zásadu koncentrace však nelze považovat ty námitky, které se týkají vlastního skutkového a právního posouzení věci v otázce, k níž má žalobkyně postavení účastníka řízení z titulu ochrany zájmů obce a jejích občanů a ostatně i z postavení žalobkyně jako vlastníka sousedních pozemků, které by mohly být územním záměrem dotčeny.
66. Tyto neopožděné a relevantní námitky se týkají hospodaření se srážkovými vodami, neboť i bez námitek je nakládání se srážkovými vodami dle níž zmíněných stavebních předpisů

nezbytným požadavkem pro posouzení dokumentace územního rozhodnutí a hlediskem pro umístění stavby v území. Je skutečností, že i přes náhled žalovaného, že jde rovněž o námitky opožděné z hlediska překročení lhůty k jejich podání, žalovaný je vzal v potaz a řízení doplnil v součinnosti se žadatelem, a to o dokumentaci zaměřenou právě na posouzení dodržení Pražských stavebních předpisů, jichž se žalobkyně ve svých námitkách a i v odvolání dovolávala.

67. Podle § 38 odst. 1 Pražských stavebních předpisů - Hospodaření se srážkovými vodami, platí, že, každá stavba a stavební pozemek musí mít vyřešeno hospodaření se srážkovými vodami:

a) přednostně jejich vsakováním, pokud to hydrogeologické poměry, velikost pozemku a jeho výhledové využití prokazatelně umožní a pokud nejsou vsakováním ohroženy okolní stavby a pozemky,

b) pokud prokazatelně není možné vsakování, tak jejich zadržováním a regulovaným odváděním oddílným systémem k odvádění srážkových vod do vod povrchových, nebo

c) pokud prokazatelně není možné vsakování ani odvádění do vod povrchových, tak jejich zadržováním a regulovaným odváděním do jednotné kanalizace.

68. Soud přisvědčuje žalobkyni v tom, že Pražské stavební předpisy stanovují určitou prioritu a pořadí hospodaření se srážkovými vodami tak, že hospodaření se srážkovými vodami je nutné řešit přednostně vsakováním, avšak v případě, že je to možné. Pak nastupují další alternativní podmínky nakládání se srážkovými vodami, kdy Pražské stavební předpisy pod § 38 písm. b) umožňují zadržování vody či regulované odvádění vod do vod povrchových a to v souladu s 5 odst. 3 zákona č. 254/2001 Sb. zákona o vodách, případně až pod písm. c) jejich odvádění do kanalizace.

69. V dané věci oproti pouhým tvrzením žalobkyně, že přednostní vsakování je možné nebo je-li obtížné, přesto nelze na toto nakládání s povrchovými vodami prioritně rezignovat, žalovaný doplnil skutkový stav ověřením poměrů v území dokumentací, která se přímo zabývala posouzením možnosti likvidace srážkových vod a jejich likvidací s návrhem řešení, dokonce vzcházející ze skutečností, které namítala žalobkyně při jednání před soudem, tj. i z výpočtu parametrů vsaku srážkových vod. Předmětná dokumentace mapuje (ne)možnost vsaku hydrogeologických poměrů v místech zvažované bytové výstavby již od r. 2008, tedy dlouhodobě až do r. 2018, takže soud považuje za zcela prokázané, že v dané věci stavební úřad postupoval v souladu s Pražskými stavebními předpisy, když přistoupil na variantu nakládání se srážkovými vodami alternativní náhradní cestou dle § 38 písm. b) předpisů, tj. cestou jiného způsobu odvedení srážkových vod do vod povrchových, o čemž svědčí podmínka č. 4 rozhodnutí o umístění stavby. Protože žalobkyně na podporu svých tvrzení toliko o tom, že mají být respektovány Pražské stavební předpisy a že vsakování není možné, nepředložila žádnou přesvědčivou oponenturu (např. o bonitě či geostruktuře půdy) ke stavu zjištěnému v průběhu územního řízení včetně řízení odvolacího, soud považuje zjištěný a doplněný skutkový stav za zcela průkazný. Žalobkyně dokonce ani k výzvě žalovaného, aby se s doplněnou dokumentací seznámila v rámci svého práva dle § 36 odst. 3 správního řádu, tohoto práva nevyužila. Její námitka, že doplněná dokumentace nebyla založena ve správním spise, se odvíjí od situace, kdy zástupce žalobce nahlížel do spisu dne 6.4.2020, tedy až po doručení napadeného rozhodnutí a podání žaloby, přičemž v záznamu o nahlížení ze dne 6.4.2020 není záznam

o tom, že by ke zjištění zástupce žalobkyně bylo shledán správní spis neúplný a nebyla v něm doplněná dokumentace.

70. Žalovaný tak doplnil řízení o další podklady hydrogeologického průzkumu nad rámec toho, který byl činěn již v řízení před stavebním úřadem (viz Oznámení o provádění průzkumných prací, Inženýrskogeologický průzkum a posouzení vsakovacích poměrů v území objednaný formou sond dne 24.9.2018), doplnil původní technické zprávy předložené k žádosti o umístění stavby, přičemž závěry doplněných průzkumů z r. 2008 a z r. 2018 vyzněly shodně. Ostatně prokázaly to, co žalovaný v napadeném rozhodnutí odůvodňuje a co se shoduje s Pražskými stavebními předpisy, totiž že byla užita kombinace nakládání s vodami dle písm a) i b) Pražských stavebních předpisů uvážlivě dle povahy bytové zástavby - zvlášť u bytového domu a zvlášť u rodinných domků tak, že v obou případech je volen vhodný způsob odvodu srážkových vod do vod povrchových, nikoliv do kanalizace.
71. Skutečnost, že řízení bylo doplňováno či spíše, že skutkový stav byl ověřován doplněnou dokumentací územního řízení až ve stádiu odvolacího řízení nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí či vady řízení. Správní soudy ustáleně judikují, že zákonnost rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je třeba posuzovat v jejich celku a v souzené věci byla procesní práva žalobkyně k doplněnému stavu zachována i v odvolacím řízení, žalobkyně těchto práv nevyužila a tím nebyla v tomto stádiu řízení zkrácena na svých právech.

VII. Závěr

72. Na základě shora uvedených důvodů Městský soud v Praze podle § 78 odst. 7 s. ř. s. podanou žalobu v rozsahu podaných žalobních námitek jako nedůvodnou zamítl.
73. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.
74. Výrok o nákladech osoby zúčastněné na řízení je dán ust. § 20 odst. 5 s.ř.s., když soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 18. května 2022

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.
předsedkyně senátu